

15. szám.
 Aprilis 15. 1877

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

Imádság háboruért.

KIT esőért rekkenőben,
 Napfényért kérünk esőben:
 Adj Uram, békébe fult
 Népednek most háborut!

Csak bék' időn vagyunk bénák:
 Háborun rendbe jő szénánk!
 Erre van számítva a
 Tíz éves politika.

Ellenségünk csak a béke.
 Kenetlen az állam gépe,
 Mert ágyura kelle bölcs
 Nemzetednek a kenőcs.

Békében anynyi vizsály nyom, —
 Inség, terhek az országon;
 Bizalmunk, hogy majd kiránt,
 Van csak háboru iránt!

Józanságunk mit sem rosszal:
 Törökkel e, vagy oroszsal?
 Csak, hogy melyik győz? tudasd,
 Hogy segíthessük mi azt!

Ekép a győztes fegyvernek
 Az a fél, a kit megvernek,
 Fizet nem csak vérivel:
 Vesszük kenyerét is el!

Igy a fényes hadi sarczban
 Kárpótoljuk rövid harcokban
 Mind a veszttést, bajt, nyomort,
 Mibe hosszú bék' sodort!

S nyugton nézhetünk uj béke
 Átkinak ismét elébe. —
 Önts hát háborut alá,
 — Hadur, számítunk reá!

D. P.

Szerkesztői zsiroda: RÓMA.

Papnövelde és Apáca utca sarkán.

Ide hozandó minden java püspökfalat.

Szerelmi kéziratok vissza nem küldetnek.

PÉTERFÜLLÉR

PIUS PÁPA JUBILEUMÁRA.

PAPI-NAPI-LAP-DACS.

Előfizetési árak:

Napoként egy tál barát-fül, egy pint papramorgó; — no publicum részére 10 apácácsók; avagy bárkitől egy papzsáknyi péter-füller.

Papsajt az előfizetőnek mindig lesz.
Kukac nem esik bele!

RÓMA. Kr. u. 1877. Jupius hó IX-én.

Ki-hirdetések petízióznoklása
1 frt
a szószékről.

Vezércikkely.

Minden szentek nevében!

Amen!

Páternoster IX. Pius, ki vagy a Vatikánban, »szent«-eztessék meg már a te neved, vagyis jöjjön el a te végórád. Légyen meg a te akaratod miképen a földön, ugy a holdban is! Ünnepnapi áldásodat add meg nekünk ma a mi péterfülléreinkért; és bocsásd meg a mi sok bűneinket, a miképpen már mi is elbocsájtanánk Téged! Vigy minket kísértetbe, hogy elfogadnók-e a bibornoki kalapot és jövedelmet. De szabadíts meg Magadtól. Stramen!

A PÉTERFÜLLÉR EREDETI TÁVIRATAL.

Berlin. Bismark, a lutheránus szent-élek, rosz bőrből van. A püspökök kezdenek hizni. Küldik ő szentsége jubileumára saját falatjokat.

Páris. Lulu kész megindítani a kereszt-háborút, ha Róma elősegíti trónrajtását. Engenia a jubileumra tisztelete zálogául egy chislehursti zálogcédulát küld.

Esztergomb. Ő hercegsége Ő szentségének nyomora enyhítésére néhány milliókat küld Máriaországból e jelszó alatt: »Sed quid hoc ad tantam sitim? Amen.«

Eredeti levelek.

Budapest, Bolondhó 1.

Templomkay Szt-Pál levele a Rómabeliekhez (nro I.)

MINDENEKNEK kik RÓMÁBAN vattok, Ősz szentsége szerelmeteseiknek, hivatalos szenteknek, kegyelem nektek! Mindenkoron és mindenha én imádkozásaimban kérvén az Istent:

hogy ha valami módon már valaha jó szerencsés ut adatnék nekem, hogy ti-hozzátok kéjkirándulhatnék! Mert kívánlak látni, hogy valamejjes alyándé-kocskát (10 pörsölynyi pfillért) közölhetnék veletek, hogy ti megerősítettétek! Nem akarom pedig, hogy ti ne tudjátok azt, Atyámfiak! hogy én gyakorta végeztem el magamban, hogy hozzátok menjek, hogy az helybeli lelkikutsébe-rektül déli lelkigyümölsöt nyerhetnék! Hallom, a ti asszonynepeitek is elváltot-tatták a természetnek folyását természet ellen való dologra. Hasonlatosképen a férfiak is elhagyták az asszonyi állato-kat. Igazi barmok! Dorgálásomat érde-melik. Annakokáért írom pediglen ezen levelemet, hogy a Grandissimo Hotelben 5—6 szobás szerény lakásról és jolla-kásról s fogadtatásomról die Maii 1 — gondoskodjatok. Tisztelem a szentatyus-kát. A Fülléreket nem feledem Wert-heim kasszámban!!

Herkópáter Templonkaius.

Szentelt hírek.

† IX. Pius szentszékszorulásban szen-ved. Reméljük azonban, hogy fillérde-mes orvosai kikurálják.

— A »Vatikáni közlöny« hivatalos rova-tában most jönnek azon szent végrehaj-tói kinevezések, kik a hátralékos hive-ket a pápai jubilletékekért exequálni fogandják.

† Az örömnépre nagyban folynak az előkészületek. Nagy érdekeltséget ta-nusít iránta az egész keresztény világ. A karmelita szűzek a napokban anynyira égtek már a kíváncsiságtól, hogy zárdá-juk lobbot vetett, a közelben lakó kispap-ok azonban csakhamar önfeláldozással rohantak az apácák zárdájára s elnyom-ták a további szerencsétlenséget. Ember-élet nemcsak nem esett áldozatul, desőt szaporodott a derék ölvendékpapság emberszeretetének babérja!

— B. Sennyei Pál tegnap kapta meg fillértárnokmesteri kinevezetését.

— Rendőreségi hírek. Az éjjel egy káplán reménytelen szerelemből a Tibe-risbe ugrott. — Egy átkozott állapotban levő soror megmérgezte magát. Nem a zárdában temették el.

SZERETETT ADOMÁNYOK

pápa ő szentsége, a vatikani inséges fogoly javára, még mindig kapóra jönnek, és bun-bocsátó-cédulákon nyugtáztatnak. Adresse: »Pio Nono, Roma, állami fogház, föld-alatt balra, 7-i: vasajtó, kurtavas.«

Azon gyémánt csattot, mely mari-országai fürangú nők adományra, Ő sztsége legkegyesebben elfogadta, figyelmeztetvén a hölgy-deputatiót, hogy ne mulasszák el hát a csatához az aranypalástot is fölvarrni.

Közgazdasszonykodás.

Gazdasszonyokban és unokahu-gokban a kereslet és kínálat közti differenzia nem nagy.

A pápi vetésekben a kálamista varjak nagy károkat okozván, dús aratásra kevés a kilátás.

Pályázat: a nemsokára meg-űrülendő pápai állásra. A ki »csal-hatatlan« az ugy is tudja: mit? ki? mikép? hol? miért? mikor és mily eszközkök által?

Időjárás: Reverendára meleg jár.

IRODALOM.

Megjelent Sartori utódja (Urge) ki-adásában: »A papok tükré.« Ajánlatos borotválkozásához, főleg falusi ple-bánosoknak. »Inquisitio« »Jezsu-iták« »Infallibitás«, — főleg a főpapságnak. — »Pius élete.« My-sterium, tánczokkal, IX. felvonásban és számtalan változásban. Irták: Mgnor Mastai Ferretti ed figlio.

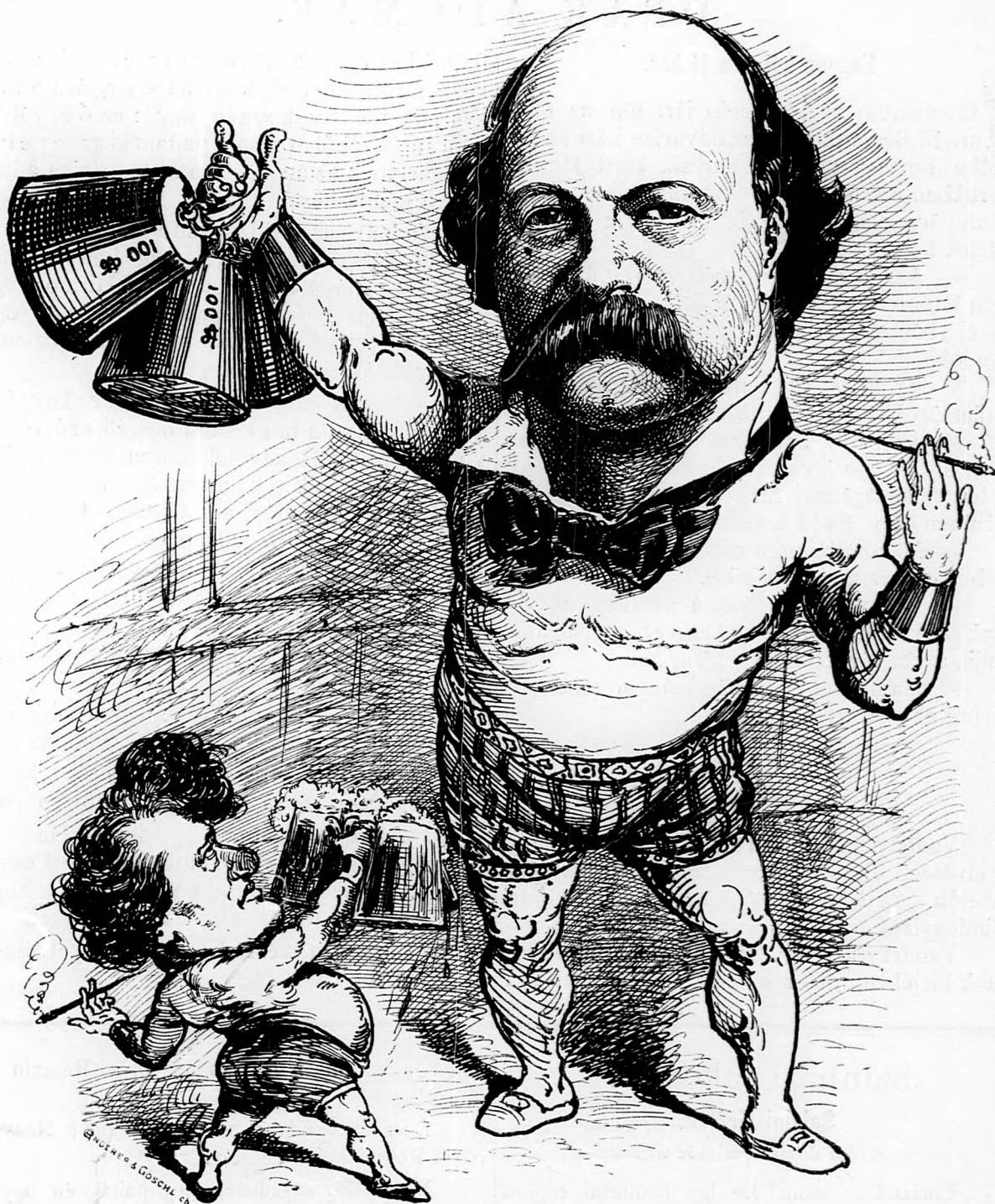
Római udv. KATH. SZINHÁZ. Az érkező vendégek tiszteletére a színház teljes előstétítésével adatik: »Dun-anan apó és fia utazása Ró-mába«, kankán figurákkal.

Szerkesztői subrosa.

Bpest. Szentekedhy Jámboriska grófnőnek. Ösztsége tiszteli, köszöni az agát-gombot, s már most várja hozzá a — nadragot. Nadragzójáról ne méltóztatnék gondoskodni, mert azt a szent ügy érdekében ft. Templomkay Antal ur kész a saját há-tából hasíttatni. — Tárca - közleményt mi nem adunk olvasóinknak, sőt mi várják el t. olvasóinktól.

Fejő szerkesztő: pater Zseb Mecczónás.

SALVINI.

MÓNÁR GY. Vagyok olyan legény, mint te,
Vágok olyan képet, mint te,
Ha nem hiszed, gyere velem,
Szíld az én virgonézerem!

DEÁK ADOMÁK.

Hogyan kél el a jó bor.

ZALAMEGYEI régi ismerős járt fön az öreg úrnál. Beszédközben az udvarias házi gazda szóba hozta a vendég leányait, kiket kicsiny korukban ismert, s kik — mondá — eddigelé bizonyára eladókká fejlődhettek. Az apa azt felelte, hogy ugy van.

— Akkor csodálom, szólt az öreg ur, hogy nem látom a lapokban a nevüket. Én szoktam nézni a báli híreket, s örülök, ha ismerős nevekre akadok.

— Az én lányaim nem járnak nyilvános multságokba, szólt a puritán apa.

— Az pedig nagy baj, figyelmeztette az öreg ur; az apa így oka lehet esetleg gyermeke boldogtalanságának. Meg kell a lánynak az alkalmat adni, hadd keresse szerencséjét.

— Már én bátyám csak azt tartom, hogy ó bor czéger nélkül is elkél.

— Az már igaz, mondá az öreg ur; de csak ugy, hogy egy-egy ember megkóstol-gatja, aztán tovább adja a híret

A zalamegyei ur ezután leányait rendesen elvitte az egerszegi bálókra.

Az erély.

Vadnay Lajos és Tanárky Gedeon nagy nyelvészeti diskuszióba bocsátkoztak az öreg ur előtt. Az erély szó iránt ápolt magában mindegyikök apasági igényeket.

Tanárky azt állítá, hogy a híres főthi szüretetek idejében, mikor a nemzet energia-hiánya

fölött kesergének Vörösmarty és Bajza, s e közben fölemlítették, hogy az energiára a magyarnak még csak szava sincs: az ő agyából, mint Jupiteréből Minerva, pattant ki az »erély« szó, melynek aztán Vörösmarty és Bajza adták meg a szentesítést.

Vadnay azon bizonykodott, hogy a szót sok tünődés, tépelődés, meg hányás-vetés után ő használta először a »Pesti Hirlap« egy miskolczi levelében. Onnan terjedt aztán ugy világgá, hogy másnap már Széchenyi és Kossuth is használták.

— Nem is lehet azt ugy egyszerre kiröpíteni a szájból, mint a hogy Gida beszéli, erősködék Vadnay. Mert ez egy teljesen a nyelv szellemében, a képzők alkalmaztatásának ismerete mellett alkotott szó; az ály-ély oly képző, mely a gyökszókhöz alkalmazható, s így lesz az erő gyökszávához hozzá téve a képzőt, belőle »erély«. Ezt nem lehet amúgy szüreten, bor között kisütöni.

Eddig békén hallgata a vitát Deák. Itt aztán közbeszólt:

— Mégis csak derék nép az a miskolczi csizmadiaság.

— Ugyan mért is ne volna derék? kérdé a lokálpatriotizmusa sérelmétől féltő Vadnay.

— Hisz mondom, hogy derék. Ha ez a csizmadiaság nincs, s téged föl nem küld Pestre, én isten ugyse sohase tudtam volna meg, hogy a tökély szó a tökből származik.

Vadnay se kérkedett többé nyelvészeti ismereteivel.

Színházi fakovák.

Salvini bírálók.

— Rendkívüli előadás a színház udvarán. —

UJHÁZI. Czu tumm! De így felültetni engem hogy még megnézem azt a Szalvaládit vagy kit. O mio grandissimo czudummheito! (*kaczag.*)

SZIGETI IMRE. Magom is! Naszen óbégóthat töllem az az olasz pomerancsos, — akkor lássom

mikor a hátomat. Haszen ez még Rosszin is tütes!

I. BENEDEK. Hát én nem rosszillom? Nagyon rossz! Rosszínál is rosszibb!

NÁLAI. Már engedjete meg pajtás, én ugyan holmi Rosszi előtt se esem térdre, már engedjete meg pajtás; hanem ehez képest még Rosszi is oly kolosz, hogy a feje tetejéről megeheti a kását!

UJHÁZI. Megeheti az egész Salvaládit! ÉN

megettem volna früstökre, mikor Emsben jártam...

SZIGETI I. Pedig Rosszi uramról se tudom, ki tehene borja. Én az én IV. Király Bélámmol ugy letromfolom az egész talián tudományukat, hogy arrul köldulnok. Haszen egyetlenegy szép színpadi fogással sem élt az árvo!

NAGY IMRUS. Se pagát fogással! (*kedélyes haraggal Salvinira, el.*)

FELEKI. Mh! Jól játszott, jól játszott; de Ótel-lónak, nem volt a Shakspere Ótellója. Kevés volt benne a mór.

HALMI. Nem tudom, hogy quare questo csináláre: hanem mégis Otellóvá tudja tenni a zembert! Nagy kókler.

UJHÁZI. Grandissimo coclero!..

BERCSÉNYI. Rosszínál is kóklerebb. Nem Otellóra termett, az áll. Mór léttére nagyon sokat mór-fondiroz. Külső dónuma sincs hozzá: nincs mór stylusa az orrának.

UJHÁZI. Hattó nixo orro di morro!

KOMÁROMI. (*maestoso*) Bezzeg Makkbettel nem mer kirukkolni! Érzi, hogy ugy levágnám a tyúk-bőri sikon, hogy azt se mondaná, papucs! Lear királyt se komendálnám neki.

SZIGETI (*sugva.*) Lír, bátyám, Lír, Lír, Lír! Deszen nem is érti az a Szalámini azt a Sekszpirt, Soha sem olvasto Gerhinust. Teszem mikor aszonygya hogy:

Mégis találnék szívem egy zugában
Egy csöpp türelmet. S így kitenni még
Czélpontul a guny hideg mutató
Ujjának...

— ökeme nem emelte ki semmiképen azt, hogy a szívnek csak egy zugáról van szó, ő keme az egész szívet mutatto. Azt meg hogy »czélpontul a gúny hideg mutató ujjának«: csak elfujto egyszerűen, sem czélpontot nem alakított balkeze hüvelyk és mutató ujjának összefogásó áltol, sem legalább jobb keze mutató ujját meg nem nyálozto, hogy a hideget szimbolizáljo. Naturbursch az egész!

UJHÁZI. Cherlo di lauso! Porco di schweino! Mit is beszéltek anynyit egy Tó mászó Szalvaládiról. Tó mászó, karó mászó, czupászó!

BENEDEK 2. (*a büszke apa kiveszi szájából a szopacsot.*) Idazán, med nem fodhatom, hogy diczélhetit a tjitituszot azt a Jádót, mitol az egy olyan tomisz Jádó! Nem isz adot én a tjitituszotja szemmit!

BENEDEK 1. (*biztos kézzel elhuzza tarka zseb-kendőjét a 2. sája felett.*) Helyes vélemény. Már én nem ilyen Jágó lennék!

BERCSÉNYI. Nem ugy mondják bátyám, hogy Jágó, hanem Hágó.

BENEDEK. Hágó? Ezt már nem tudom.

UJHÁZI. Ecco il Hago di Delizsánci! Leghino di barbiero! Sempre ugrandos hopsasandos!

SZIGETI I. Soha ilyen üres Delizsánczot, hogy ugy ugrifüleskedett, mintha meg akarto volna borotválni Othellót, az meg nem hagyto volna magát.

BENEDEK. (*két sügy, egy gondolat.*) Eb hajt többet a kritikusra, a kik még dicsérik! (*közhelyeslés.*)

SZIGETI I. Még Amletot is előveszik, az isten-adták.

UJHÁZI. Omleto, — io manco tutto omleto! Ter kralavacsete Szalamini! csak egy mivész van, a Luitpold Tigerherczl, Bécsből.

SZIGETI I. Márszen lefőzhette az angliust, meg a jankékot, de bennünket ugyan ki nem firunczvan-czigol a fráter! Csak én neki az én Makkbetemet pörkölhenném az orro alá. Vagy akár Keant. Lenne keanban — a talianyja keanját!

KÖRÖSMEZEY. Desdemona se kutya! Felölem ugyan ott kurutyolhat, meg nem néztem.

HALMI. Chechi Bozzi tarka, se füle se farka, menjen a Desdemanóba!

MINDNYÁJAN. Dixi, et Salvini animal meum! (*Salvini átadják közmegvetésüknek, s végül rájönnek arra a nótára hogy:*

»Csak egy Mónár van a világon!..)

PALOTAL. (*szuflór, magában.*) Vigyen el az ördög minden idegen komédiást! Valahányszor ide vetődik egy, mind azon nyargalnak a mieink; másnap ha a lelkemet kiorditom se elég hangos nekik a sugás.

SZEGET SZEGGEL.

A helységi vásáron találkozik a fával terhelt talyigás paraszttal a borbély.

— Hogy adja kend mind a fáját? kérdezi a kopasztó művész.

— Négy forintért; volt a felelet.

— All az alku; jöjjön lakásomra.

El is mennek. A paraszt kihányja a fát az udvarra, s kéri az árát.

— Nem úgy verik a cigányt, — mond a borbély. Én mind a fáját megvettem kendnek, a kordéja is fából van, az is az enyém.

— A szóvitából pör lett, és bíró elé került az ügy. A helység bölcse pedig így ítelt: A mi egyszer

ki van mondva, azt megváltoztatni lehet; kend mind eladta a fáját, tehát a talyiga is a borbély uré.

Az idő kereke forgott. Fél év mult el. A pörül járt paraszt is bement azon helység vásárára: egytuttal beállit a borbélyhoz, ki már nem ismer-te meg.

— Jó napot kívánok. Mennyiért borotvál engem és a pajtásomat a borbély ur?

— Kendet és a pajtását lekopasztom négy garasért.

A paraszt, miután simára metélték, kimegy s behozza a szamarat.

— Miez?

— A pajtásom!

— Csak nem akarja, hogy ezt borotváljam meg?!

— Vagy igen! Ökröt szarvánál, embert szarvánál!

Ez a dolog is, természetesen a falu kadija elé került, a ki már haragudott a henczegő borbélyra s a már egyszer kinyilatkoztatott véleményét ism-

telve ítelt: »Ki mit egyszer kimondott, azt meg nem változtathatja! Kendnek tehát a szamarat tüstént meg kell borotválnia, különben megbüntetjük szigoruan.«

Mit volt mit tenni? Busan ballagott haza a hetyke szörnyeső mester. Majdnem egész délután nyírta a szamarat; elcsorbult rajta vagy hat beretvája, s az egész vásári délutánon nem kopaszthatt le egy fejet, (a szamarén kívül).

A két Hamlet.

Menni, — vagy nem menni: —
ez itt a keleti kérdés!

A „Vaskapu“

szabályozásának terve.

A Vaskapu tudvalevőleg régi akadály és anynyi-
val inkább szilárd akadály, minthogy köztudo-
más szerint vasból van. Ennélfogva javaslatom
abból állana, hogy az őseink kardjain maró rozsdá-
vakartassék le és szállittassék a vaskapura. Így a
rozsdá a vaskapunak vasrészeit megemésztí, és a
»vaskapu«-ból csupán csak a »kapu« marad meg.
A kaput pedig könnyen »kaputtá« lehetvén változ-
tatni egy t betűnek hozzáférczelése által: azt épen-
séggel nem lesz nehéz elnyűni; s ha a kaput elko-
pott, eladjuk a házalónak. Mindenki be fogja látni,
hogy ily módon hamar megszabadulhatnánk a
veszélyes vaskapu akadályaitól.

Ha azonban a »nemzet zöme« vonakodnék a
szabómesterség férczelésétől: javaslatom első ré-
szének elfogadása mellett ajánlanám a kaput meg-
égetni, ami szintén célra vezet. Nem kell uraim
sajnálni a kaput, úgy is tettünk már több rozsz fát is
a tűzre. azért soha se lett rozsz vége. Ennek pedig
jó vége lesz.

Föltéve de meg nem engedve, hogy a magyar
ember tevőleges állapotokra (az evést ivást kivéve)
rest volna — ezen nem remélt esetre is van reser-
vált javaslatom. Ugyanis a legrégibb magyar nemes
őseink is azt tapasztalták mindenha, hogy az »idő
vasfoga« mindent megemészt, — tehát ez tapaszta-
lati igazságnak bizonyult tény: bizzuk e szerint a
vaskapu megemésztését is az idő emésztő vasfo-
gára. És hogy ez lehető mielőbb a vaskapura ke-
ritse a sort: a czeglédi százás bizottságot szólítsuk
fel s menesszük el Saturnus urhoz, hogy becses
fogait legrövidebb idő alatt a Vaskapun koptatni
kegyesen méltóztassék.

Ha egyik javaslat sem válnék be, ami képzel-
hetetlen, akkor . . . akkor föl kék támasztani azt
a hogy is hijákot, aki Byzancz vaskapuit bedöngette.
A többi az ő gondja.

Ez az én szerény honmentő javaslatom.

Bunkós Uszubú, (»Egyetért: s.«)

Műfordítás.

Ich versetze dir eine Ohrfeige.
Zálogba teszek neked egy fülöngügét.

Törvényjavaslat

a tejhamisítás ellen.

1. §.

A Mili Márik ezentul a panaszok elkerülése tekinteté-
ből Mili Nániknak nevezendők, s csak nekik szabad tejet
árulniok.

2. §.

A tejbe vizet önteni 25—50 frtig terjedő büntetés
alatt tilos; ha a tej fölöttébb sűrű, nehogy összefusson
annak tiszta friss vízzel való vegyítése a Mili Nánik belátása
szerint megengedtetvén.

3. §.

A tejkivonat tejhamisításnak tekintendő: azért a jelen
törvény életbelépte után minden Liebig és nem liebig-féle
tejkivonat a forgalomból kivonandó. A hányados százzso-
rosa a birság minimuma.

4. §.

A tejárulás az asszonyok monopoliuma levén: leányok
tejeladásra nem alkalmazandók 1-ör mert nem asszonyok,
2-or mert tejök úgy sincs. Ezen pont kivétele a § kivételét
is képezvén.

5. §.

A tejbe sem méz sem kréta, sem más egyéb szük-
ségtelen anyag nem vegyítendő laikusok által. A ki ily
vegyítéket producálni kíván, tartozik előbb a chemiából
censurát tenni.

6. §.

A tejhamisítás elleni törvény tárgyát a tehén, bivaly,
kecske, juhtej meghamisítása képezi. A számrtej és kutya-
tej ide nem számítandó. — Mely törvény május 1-ével lép
életbe, april elseje elmulván.

FULÁNKOK.

Argumentum ad hominem.

Hogy felesége fejében tartsa: agyag csak a testünk:
A Peti minden nap elagyagolja szegényt!

Szélső baloldal.

Balszél fütta balutra a szélbali pártot. A balsors,
Balkeze áldja ma azt balsiker ezreivel.

Anabaptista.

Tyűh lánczos lobogós — csak most veszem észre hibámat!
Ujra keresztelkedtem: feleség a kereszt . .

NIMRÓD.

A vaczi utczaról.

- Igazán szép kabát! Vajon mi volt az ára?
 — Már régi ruha. Esztendeje csináltattam.
 — Igy hát persze már nem emlékszel az árára?
 — Még nem emlékszem.

Napi hírek.

— **A vutki böleselete.** Vagy nem verjük meg a törököt, vagy a török ver meg bennünket. Minden esetre szilárdabbul fogunk állani, mint ma. Ez a józan politika. In vutko veritas!

*

— **Vizváry,** miután eleve meg volt győződve, hogy ő úgy sem tanulhatna Salvinitól semmit, elment előle Kolozsvárra vendégszerepelni.

*

— **Tökéletesség.** A legtökéletesebb ember mindenesetre Almási Tihamér érzékeny novellairó és homeopatha doktor. Novelláitól kanyarót és ronszó toroklobot kap a nyájas olvasó, s ő ezen betegségeket alaposan és jutányosan meggyógyítja novellái fellengzőbb helyeinek felolvasása által. Similia similibus.

*

— **Nincs többé kopasz fej!** — meggyógyítja szent Péter öröksége. Tessék csak megnézni: hogy kapnak majd a k o p a s z bibornokok a pápai tiarán hajba.

*

— **Ügyes embernek mester a neve.** Egy élelmes gyorsíró, a ki inkább szépiró-mester volna, ha nem lenne egyéb hivatalai mellett a képzőművészeti társulat titkára, mint piktorok titkára ipso facto aesthetikus is levén: maszákolt Benczurról és Mészölről olyan cikket a pesti lapokban, hogy a jeles dr. Szabó Alajos bátran használhatja patienséi üdvére. Külömben mint a Hán Mórok és Szelepiek hivatalos Arisztotelese: bölcsen fejtegetvén Benczur hibáit, nem feledkezhetett meg a Hánok, Thánok dicső művészetéről.

*

— **Tavaszcztén** felenged a természet. A tavasz az engedés korszaka. Andrassy is engedett Albrecht főherczegnek, és maradt.

*

— „Gróf Gourmándi Kálmánt“ azért nem nézi meg az arisztokraczia, — mondják — mert csupa kvalifikálhatlan mágnás fordul elő benne. Különös, hogy az első előadáson is távollétükkel tündökölték. Hát a többi szegény magyar dráma mit vétett nekik?

ADOMÁK.

— Nagyságos uram! Visszahoztam a levelet a postáról!

— Miért?.. hiszen mondtam, hogy sürgős!

— Észrevettem, hogy az utolsó posta nincs oda írva, s attól féltem, hogy még majd azt mondja a postamester, hogy én vagyok a számar!

Nagyon elharapódzott a bagózás szép szokása a huszárság között, szigorú parancsolat lett tehát ez ellen kiadva.

Találkozik a kapitány egy közhuszárral, már messziről látja, mily nagy csomó bagó dagasztja a fél pófáját.

— Mi van a szájában, Farkas?

A huszár haptákba állva, nagyot nyel és nyugodt lelkiismerettel mondja:

— Átosan jelentem kapitány uram... semmi!

Altiszti iskolát tarttattak az ujonczokkal, s többek között azon nagy horderejű kérdést: »miben különbözik a baka a czibiltől? — így oldották meg:

»A baka csinos öltözetében, deli magatartásában és nyalka járásában különbözik a czibiltől.«

— Mire lehetsz e szerint büszke, Janó? kérdi a tót ujonczot az iskolázó őrmester: s ez végignézve piszkos és rongyos egyenruháján önérzettel válaszol:

— Z n a d r a g u m r a !

A ténsasszony a saját fényképét mutatta meg a bumfordi szobalánynak, a ki sokáig nézegette.

— Tudod e, kit ábrázol?

— Ismerni nem ismerem, ... hanem jól el van trafálva!

Az egyszeri pap kenetteljes szavakban ecsetelé a bűnbánat magasztosságát, s példaként Magdolnát hozta fel.

..... szeretteim az úrban!... Magdolnában nőtt, ... Magdolnában nőttön nőtt....

Erre a choruson elnevelték magukat az énekes fiúk, s a szent atya feléjük fordulva ekként folytatta beszédét:

... Magdolnában nőttön nőtt, ... de nem az mit ti gondoltok lurkók... hanem az úr könyörületességébe vetett hite nőtt.

Rosz fát tett a cigány a tüzre, kapott érte 50 botot a községházánál. Midőn nagy szomoruan ballagna hazafelé, kérdi tőle az ajtajában csibukozó patyikus:

— Honnan jössz, dáde?

— A kezsig házán vótam, egy étvenest váltattám fél egyesékre!

Chin-chin románcz.

Liu-lan mand'rin volt,
Büszkébb mint akárki,
Fejbubján varkocs volt,
Hosszabb mint akármí;
Fiu-fu szatócs volt,
Tréfásabb mint bárki,
Csihu-csah neje volt,
Gyönyörűség látni.

Liu-lan sugva szólt:

»Gyötrők szivem lángi,
Csihu-csah, drága hold,
Aranyom, nem tálni!«

Fiu-fu mérge forrt,
De mit tudott cs'álni?

Liu-lan mand'rin volt,
S annak szabad bármi!

Fiu-fu cselet gondolt:

Meghalt mint akárki,
Li-lanu átrukkolt

Az özvegyet látni.

Éjszaka lárma volt,

Mit tudom én már mi?

Koporsó üres volt,

Mandrin-czopf oda volt. — —

Szatócschal még ha holt

Sem szabad tréfálni!

Jancse Kiang.

Ha-ha-ha.

A Miletics-tervek felfödözvék, a turpisság leleplezve! . . . Nem állottak ezek kevesebből mint abból, hogy azon esetre

ha a szurbok Djunisnál győznek vala, kikiáltják Milán helyébe :

ha ez beleegyezendett — Mileticset szrbcsászarrá ; s

ha Miletics megkoronáztatandott a szrbtövis koronával s

ha kellő számu s kellően felszerelt katonaságot összebírandottak verbuválni, s ezek egyfelét Magyarországba, másik felét Erdélybe, harmadik felét Törökországba küldhette volna ;

ha ezek itt az ellenséges seregekkel szembe szállni merészelték s

ha meg nem futamodtak és főképen pedig

ha győztek volna mindenütt s

ha az erdélyi magyarokat s a törököket az utolsóig kiöldösték volna, s

ha Magyarországot a földszinéről elpusztították volna ; s

ha ezt a magyarok és törökök eltűrték volna ; s

ha Európa nagyhatalmai mindezt a muszka által bekötendett szemekkel nézhették volna ; s

ha ez mind így megtörtént volna ;

akkor :

akkor Erdélyt Oláhországhoz, Oláhországot Bulgáriához, Bulgáriát Törökországhoz, Törökországot Görögországgal együtt Montenegróhoz, Montenegrót és Hercegovinát Szurbiához csatolták volna : Magyarországot- Horvát és Tótországot Dalmátiával együtt ; a »szurb Bánat« uralma alatt Hercegovinába keblezték volna be a Miletics diciturája alatt!

POLYPUS.

Csekély kérés

(Szabadon Lessing után)

1. A fillér, melyet jó szívvel
A szent atyának adni kell :
Az persze sokkal többet ér
Mint a közönséges fillér,

Mert a jámbor e szó alatt
Érti mindég az aranyat !
No — de gúnynyal ne oly bátran !
Mert van még á t o k — Rómában !

2. »O! adja csak a jó isten
(Igy sohajtanak elegen),
»Mindennapi kenyere met!
»Akkor ne nyomja lelkemet,
»Ha más gazdagabb is, mint én!«
Ezt hordja sok de csak — nyelven ;
Hisz magában azt ismétli :
Hogy ő — a sült disznót érti!

3. Ha mindenki mást ért, mint kér,
És pedig azt, mi többet ér :
Akkor majd én is úgy tészek :
»Kedvesem! ha csókot kérek
»Értsd ám, hogy a csók mögött még
»Egy más szó is szivemben ég!
»Szivemben az a vágyam van
»Hogy foghassalak — derekan !

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Csizmadiai levél.

T : c : Veres ur sajalam hagy a nejjé aj garamba sáगत
izen nekem ami azsén beczieltem nem kisebitti, én asz én
becsülete mre állitam hagy acsisma já ha talp nem veres
azsér nem bocskar vizsgálta mas altal 2 fl. 5o kr. nem lehet
tebet kíváni minde lélek becziellet melet

Tizsteője Josef Matisek.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Cs. G. A szóban forgó küldeményt nem kaptuk.
Hadd jöjjön. — V. M. Dolgozatokat szivesen veszünk. Hogy
milyenek legyenek? Jók. — Censor. Jeles, de post festa
érkezett. — Kemencse holmija közt akad kiválogatni való. —
Cs. F. Az egyik adoma mintaszerű. — Szurony tavaszi képei
mind jól indulnak, de rosszul végződnek. — V. E. Olyat je-
gyezzen föl, a melyben több a humor, és kevesebb a drasztí-
kum. — D. D. Jöhet. Nem a hosszú, csak a hosszadalmas
szenved rövidséget. — Meglepetés. A végső fordulat oly meg-
lepő, hogy szinte kiadhatatlan. — G. P. Itéljen ön maga, nem
a győri-futamodás előtti időkből hazajáró élcelkedhetlen-
ség e ily agyonnyargalt thémán lovagolni? »Itt a béke, (mond
a férj), ma temették el a feleségemet.« Szünjön meg! vagy
térjen eredetibb ösvényre. — Több kéziratrol a jövő
számban.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióuteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek :

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Gyönyörű szép HÖLGYRUHAKELMÉK

a legkedvezőbbben megszerezhetőék 3054

HAMBURGER ADOLF-nál,

Budapest, koronaherezeg-utca 8. sz.

Minták kívánatra azonnal ingyen és bérmentve bárhová küldetnek.

SZÖNYEGEK,

terítők és függönyök

a legnagyobb választékban és különösen olcsó árakért kaphatók

Tottis és Krén

az »Észak csillaghoz.«

Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Fiók üzlete uj bécsi-utca 5 sz.

Megrendelések pontosan eszközöltetnek, árjegyzékek bérmentve küldetnek.

A németországi gyógyászati ügytársulatok által megvizsgált, és kitünő alkalmazhatósága végett a magas cs. k. magyarországi helytartóság által engedélyezett

Köszvény-

vászón
mindenfélé
köszvény,
csuz
(Rheuma),
in-szaggatás,

mell-, gerincz-fájdalmak, keresztcsontfájás (Hexenschuss), láb-köszvény stb. ellen. **Egy csomag ára 1 frt 5 kr., kettős-erejű 2 frt 10 kr.**

Hufeland hirneves orvos mondja orvostani műveiben: Két betegség van, melyek ellen az orvosi tudomány hasztalan látszik keresni erőteljes gyógyszereket; ezek **fejköszvény** és a **podagra**; e gyógyszer a fentebbi köszv.-vászón használatát által felföldöztetett.

Dr. BURON párisi általános sebtapasza

mindenfélé sebek, genyedések és daganatok ellen. — Egy köcsög ára használati módszerrel együtt 70 kr., kisebb köcsög 30 kr. Postán küldve 10 krral több. Valódi Pesten egyedül csak **Török József** ur gyógyszer-tárában, király-utca 7. sz. — **Debreczenben**: Rotschneck ur gyógyszer-tárában. — **Szombathelyen**: Pillich Ferencz ur gyógyszer-tárában. — **Mohácson**: Jezuics Károly. — **Kolozsvárt**: Wolf gyógyszerésznél. — **Pécsett**: — Zsolnay. — **Szegeden**: Weiglein és Kovács gyógyszerész. — **Temesváron**: Kraul. — **Nagyváradon**: Molnár gyógyszerész. — **Székes-Fehérváron**: Dieballa. — **Gyöngyösön**: Vozáry gyógyszerész. — **Szigetvárott**: Ehrenfeld W. — **Miskolcz**: Ujházy gyógyszer. — **Pozsony**: Söltz. — **Kassán**: Eschwig Ede és fia gyógyszer-tárában.

IDŐSZERŰ.

Gyar. raktára nagyban és egyenként Fèvre parisi és Pochter szilárd kemény üveg **sodavíz-készítőknek**, ezen egészeséges, időtől itál legkényebb s leolcsóbb önmaga készítéséhez. Gyári árak: 7, 8, 9, 10, 12, 14, 17 frt, egy féltől egész negyedtel liter tartalmukig.

Divatós nagy arnykosztó **legyek** fekete és divatszínűben, selyem és atlasz 2—6 frt, finom festésűek 2,20—6 frt, batizst 1—3 frt, fes éssel 1,20—4 frt, igen finomak 7—14 frt, tekőnczhej-elefantcsontból 15—30 frt, meggy és viola legyekök 3—6 frt, japán kerti legyekök 25 kr.

Legjobb **soda és borkő**, 2 és egy negyedfont frt 2.

Uj **legyezőszínőr-övek és uszályhordozók**, 40 krtól 5 frt.

Napernyők selyem- és kelméből, fekete, ecru és divatszínűekben, nagyok és kisebbek, kiállításukhoz aránylag 1,80—10 frt.

Eszernyők selyemből 4,50—12 frt, kelméből 2—4 frt. — Önmozgó esernyők, igen jól vedők, 9,80—11 frt.

Acromatikus tábori látesők a láterők legnagyobb távolságig fokozzák. frt 7,50.

Elegans **botok** ezertele kiválasztásban, 25 krtól 12 frt. Meggyfa-botok 50 krtól frt 2,25-ig.

Légyfogó üve-ritők 40, 50, 60, 70 kr. frt 1—1,80.

Férfi-napernyők 1,85—7 frt.

Vízszűrő-készülékek minden egészesleglen vizet tisztítanak, frt 2,50, 3,50, 4—5 frt; hűtőmendezével 12—35 frt.

Szemvédő por-üvegek 35 kr —2 frt. **Conserváló szem-üvegek**, szürke, zöld, kék, 1—2 frt.

Önműködő palackdugasz-emelő, a legerősebben beszorult dugaszt is könnyűséggel huzza ki. frt 1,20, 1,90.

Dugaszok ásványvizet üvegekhez stb. **golyó-szellyel**, mi által a folytonos kidugaszolás fölöslegessé válik, 65 kr.

Gyorsan működő **fagyalt-gépek**, utatással a fagyalt készítéséhez 9, 12, 14—17 frt.

Legtartósabb Wischin-féle amerikai ruganymégga **szobapadló-fénykép**, könnyű kezelése mellett eddig el nem ért legszabályt adja, fetszés szerinti színben doboza 90 kr.

herti **szél elleni gyertyatartók** frt 1, petróleum-lámpák hasonló czsúra frt 2,20.

Kertek számára: Tömös fűszekendők, bármely edényben használhatók, sugár- vagy esőalakkban könnyen hatnak a legnagyobb távolságig, frt 10 80, 14, 17—22 frt. Jó minőségű kertész-kések 90 kr, frt 1,15, 1,50, fűrészzel frt 1,70, 2,40, 3,50. **Hernyó-olló** frt 1,60. **Venyige ollók** frt 1, 1,20, 2,70. **Amerikai gyümölcs-szedők** frt 1,90. **Ac-fűrészek** 80 kr., frt 1,70. **Uj virág-harmatosítók** az ablak-kereszet számára 90 kr., frt 1,70; fűvél frt 3,60-ig.

Lével által is megrendelhető következő ezim alatt:
KERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST,
Dorottya-utca 2. szám.

LIPIK

meleg (51° R.) jódforrás.

Különösen hathatós a bujassenyvi, görvélykői köszvény, csúz, bőr és női-betegségekben.

Közlekedés: Bécs vagy Pestről a déli vaspályával, egész Barcs vagy Sziszek-ig, Sziszekről gőzhajóval, Barcsról kocsin.

Táviratilag értesítve a fürdő-kezelőség a vendégek tovaszállítására jól fedett kocsit küld a nevezett állomásokra.

A lipki-víz forrártára: **Bécsben: Mattoni Henrik** Budapestben: **Édeskuty Lajos**. **Eszéken: Gobetzky**.

Megkeresések a fürdőorosi ügykezelőség és igazgatóságához **Dr. Kern**, intézendők.

TEMESVARY MÓRICZ

czipő-gyára

BUDAPEST,
kerepes-uti Bazár 2. szám.

Hölgyeknek:

Fűző-topán erős bőrből lakokkal és szőszett kettős talppal ésős időre 2 frt 70 kr.
Topán gummihozóval, és lak koral finom bőrből, kettős talp., erős 2 frt 90 kr.

Uraknak:

Topán borjú vagy bagariabőről szőzgeve, esavarmunka igen erős frt 3 80
Ugyanez orosz lakkból frt 4 80
Cszizma vízhatlan kettős bagariabőről háromszorosan csavart kettős talppal frt 8 80

Megrendelések a pénz beküldése vagy postai utánvétele mellett a leggyorsabban teljesíttetnek. — Árjegyzékek kívánatra ingyen.